

Kjære alle sammen,

For noen uker siden trykket lærlingen Sidiqi Habibullah ved Rosenberg på knappen som satte i gang det første stålkuttet av det som skal bli to fakkeltårn og tre gangbroer til Johan Sverdrup. Kontrakten med Statoil har en verdi på 600 millioner kroner, og sikrer jobb for 300 ansatte i tillegg til Sidiqi og 28 andre lærlinger. Johan Sverdrup er et av de aller viktigste industriprosjektene i Norge over de neste tiårene, og skal bidra til arbeidsplasser og verdiskaping i lang tid framover.

Sidiqi er født og oppvokst i Afghanistan og mistet begge foreldrene sine da han var 13 år gammel. Han er en av mange flyktninger som har gått gjennom Europa. Sidiqi endte til slutt opp i Stavanger. Her fikk han begynne på skole og nå skal han altså bli fagarbeider på Rosenberg – en av de mest tradisjonsrike bedriftene våre – og et symbol på omstilling, nedgang og oppgang gjennom generasjoner. Det var sannsynligvis ikke akkurat det han drømte om som liten.

Ikke siden andre verdenskrig har flere mennesker vært på flukt i verden. Grusomhetene i Aleppo er ufattelige. Mange av våre innbyggere kommer fra Syria, og fra Irak, Jemen, Nigeria, og mange andre land med krig og konflikt, nød og terror.

Jeg snakker så ofte om den internasjonale byen og det mangfoldet vi representerer fordi jeg mener det er noe av det beste med Stavanger. Det handler om vilkår for livskvalitet og verdiskaping, og det handler om solidaritet og fellesskap.

Vi er privilegerte som bor i en trygg og velstående del av verden. I Stavanger har vi skatteinntekter godt over landsgjennomsnittet. Men, vi er inne i en krevende tid for denne regionen – arbeidsledigheten ligger nå over 5 prosent både i Stavanger, Sandnes og Sola. I en internasjonal og i en historisk kontekst, er tallet langt unna kritisk. Men for oss gjelder det 3807 av våre innbyggere. For mange av de som nå opplever å miste jobben er dette en veldig dramatisk situasjon. Vi har allerede flere gode tilbud gjennom Mulighetsterminalen og kompetansetorget, nå jobber vi videre med målrettede tiltak for både unge og eldre. Oppfølging av arbeidsledige handler først og fremst om å ivareta mennesker, men det er også viktig for å beholde kompetanse og talent for fremtiden.

Gjennom 2016 har vi markert 50 år med aktivitet på norsk sokkel, og vi har gjort det med en visshet om at olje- og gassindustrien fortsatt skal være en betydningsfull kilde til verdiskaping i Norge og i denne regionen spesielt. ONS 2016 var en suksess og vitnet om verdien av gode møteplasser i en krevende periode. Vi vet at ikke alle de titusenvise av menneskene som forlater industrien skal tilbake.

«Dette er en enormt dynamisk region» sa statsminister Erna Solberg da hun var på besøk tidligere i høst. Det foregår en sterk mobilisering, og selv om vi er inne i en tøff tid mener jeg det er grunn til optimisme. Antallet nyetablerte foretak i Rogaland økte mest i landet i løpet av fjoråret. Det betyr en vekst på 12,7 prosent og nesten 4000 nye bedrifter.

Vårt varemerke i denne regionen er det tette og gode samarbeidet vi har mellom det offentlige, næringslivet og kunnskapsinstitusjonene.

Nå jobber Stavanger kommune sammen med andre sentrale aktører som blant annet Greater Stavanger, Universitetet og Næringsforeningen for å legge til rette for flere arbeidsplasser og fortsatt høy verdiskaping: både som energihovedstad og gjennom nye næringsveier. UiS har en spesielt viktig rolle i omstillingsarbeidet.

Vi er godt rustet: utviklingen i denne regionen, av vår vekst og velstand, har gått gjennom omstilling. Slik skal vi også møte fremtiden. Det gjelder selvsagt ikke bare i næringslivet – men også for oss som kommune. Vi må jobbe annerledes. Over halvparten av verdens befolkning bor i byer, og dette øker i takt med at vi blir flere eldre. En smartby bruker teknologi på måter som gjør livet bedre og lettere for oss innbyggere, og balanserer dette med fornuftig bruk av ressurser. Vi satser på smartby fordi det er skal komme innbyggerne våre til gode, fordi det ligger muligheter for nye arbeidsplasser, og for å drive mer effektivt og klimavennlig.

Vi er allerede godt på vei, bystyret vedtok i sist møte en egen smartbystrategi. Det sier litt når jeg i fjor høst ble invitert til en smartbysamling av ordføreren i San Fransisco, og Stavanger blir invitert til videre samarbeid med byer som Dubai, Singapore og København.

Vi skal fortsette å reise ut i verden for å dele våre erfaringer og lære av andre: «copy with pride» og «fail fast» er uttrykk som har gått igjen i internasjonale fora.

Nordic Edge er et viktig verktøy og økte fra 500 til 2000 besøkende på et år. Jeg mener Nordic Edge har et like stort potensiale til å ta en ledende internasjonal posisjon innen smartby slik som ONS har klart det innenfor olje og energi.

Også mediene står i en omstilling, det er med sterk bekymring vi registrerer stadige nedbemanningsrunder i redaksjonene. Det går i ytterste konsekvens utover åpenhet og demokratiutøvelse, allerede i dag ser vi en betydelig reduksjon av journalister på politiske møter.

I Bergen åpner de «Media City Bergen» til høsten, og samlokaliserte dermed medie- og informasjonsfag ved universitetet og mediebedriftene for å stå sterkere sammen. Jeg håper og tror at vi kan få til noe lignende her: dersom NRK Rogaland, Stavanger Aftenblad, Rogalands Avis og Tvest sammen med UiS og lokale medietech bedrifter samler krefter og flytter sammen vil det styrke både innovasjon og konkurranseevne.

Prosesen med å etablere en ny kommune sammen med Finnøy og Rennesøy er godt i gang. Jeg har vært mye både i Rennesøy og Finnøy i året som har gått, det var veldig hyggelig å delta under åpningen av tomatfestivalen sammen med ordførerkollega Dagny Sunnanå Hausken og Henrik Halleland. Vi har allerede blitt enige med Finnøy og Rennesøy om at den nye kommunen skal hete Stavanger og at Rådhuset skal ligge her.

Nye Stavanger blir en betydelig landbruks- og havbrukskommune, og en distriktskommune med over 20 øyer det bor folk på. Vi i Stavanger har vært og skal være rause i denne prosessen. Det er beklagelig at vi ikke fikk til den storregionen på Nordjæren som kunne betydd mye i disse tider, men vi merker oss at fylkesmannen peker på at også Randaberg og Sola bør inngå i Nye Stavanger på sikt.

I 2016 åpnet vi nye fine Eiganes skole, Emmaus barnehage, flott turvei langs Hafrsfjord og Tasta skatepark. Regjeringens tiltakspakke på 77 millioner kroner har gjort det mulig å komme tidligere i gang med vedlikehold og rehabilitering av flere skoler og Stavanger svømmehall.

Samtidig har Stavanger kommune et høyere investeringsnivå enn noen gang – over en milliard kroner i året de neste fire årene. Det er et av de viktigste motkonjunkturgrepene og det kommer både byggebransjen og oss innbyggere til gode.

Vi står foran gigantiske samferdselsløft – med Ryfast godt underveis, med Rogfast og med bypakke Nord-Jæren som rommer prosjekter for over 27 milliarder kroner. Dette blir vårt aller viktigste bidrag til å innfri klimaforpliktelser i Paris-avtalen.

Vi har en urokkelig målsetting og dersom vi skal klare nullvekst i biltrafikk må vi skilte med et kollektivtilbud som folk vil benytte seg av. Det handler om teknologiske løsninger, men det handler også om mentalitet og holdninger:

«Vi henter folk der de ikke er og kjører de dit de ikke skal» var kloke ord fra direktøren i Ruter under en workshop vi hadde med samferdselsministeren nylig. Vi må få til et system som kan få folk med på disse premissene.

Stavanger skal være en kulturby preget av åpenhet og tilgjengelighet, nyskaping og kvalitet. Og folk er gode på å bruke kulturtilbudene: selv prøvde jeg flere ganger å få tak i billetter til "A Christmas for Carol" ved Rogaland Teater, det har vært utsolgt hver gang. Men det er jo egentlig veldig bra. I fjor hadde vi Mablis og i år kommer enda en ny festival, Utopia, som sammen med blant andre Gladmat,

Kapittel, og Maijazz utgjør kraften og bredden i festivalbyen. Jeg tipper det er mange som gleder seg til Justin Bieber og til Mods på stadion.

Ved å være en friby for forfulgte forfattere tar vi et tydelig standpunkt for ytringsfrihet. Jeg er veldig stolt av at Stavanger er vertskap for ICORN, hovedkontoret for dette arbeidet.

Bystyret skal i løpet av året vedta den nye sentrumsplanen: det har vært et stort engasjement rundt denne prosessen, og Stavanger kommune har tatt i bruk nye måter å involvere innbyggere og andre berørte aktører gjennom blant annet digitale virkemidler som VR-briller og gjennom sosiale medier. Tettere innbyggerinvolvering er framtiden, her skal Stavanger gå foran.

2016 var et skjellsettende år. Både Brexit og valget i USA gir grunn til bekymring for hvilken retning verden utvikler seg i. Hyppige terroranslag har rammet mange steder, også i våre naboland. Tidsskriftet The Economist skrev for en tid tilbake at det politiske skillet i Europa ikke lenger går mellom høyre og venstre, men mellom åpent og lukket.

I Stavanger skal vi møte samtiden med åpenhet. Vi skal unngå grenser som setter nødvendige skiller: enten det gjelder klesuniform på et av våre sykehjem eller hvordan vi møter hverandre. Det handler om solidaritet og det handler om fellesskap.

Terror skaper frykt og frykt fører til skiller: både fysiske og mentale. I København har de tenkt annerledes. Der har de døgnåpne bibliotek og idrettshaller. Tenk hvis Sølvberget og Sørmarka arena kunne være åpne og tilgjengelig for alle, alltid. Slik mener jeg vi skal møte framtiden: med åpenhet og med gode møteplasser. Slik motvirker vi utenforskap.

Ensomhet er en av våre største folkehelseutfordringer. «Å være ensom er like helseskadelig som å røyke.

Ensomhet er en viktig årsak til tapt livskvalitet og for tidlig død. Vi er nødt til å ta dette mer på alvor», har helseminister Bent Høie tidligere uttalt. Ifølge Statistisk sentralbyrå opplever cirka 1 av 4 ensomhet. Det skal vi ta alvorlig og det skal vi snakke om – gjennom hele året.

For noen måneder siden traff jeg en jente som har cerebral parese. Hun går nå på ungdomsskolen, og er dermed i en situasjon som sikkert mange kjenner seg igjen i der det er spesielt viktig og spesielt sårbart å finne seg til rette og ha venner. Hun opplever at andre mennesker har vanskeligheter med å se forbi funksjonsnedsettelsen hennes.

Det finnes mange usynlige stengsler: mitt største ønske for 2017 er at vi åpner opp og bryter nødvendige grenser. Det handler om solidaritet og det handler om fellesskap.

Jeg vil avslutte med et dikt av Hans Børli som jeg synes passer fint i denne anledningen. Det heter «Ett er nødvendig».

Ett er nødvendig her i denne vår vanskelige verden av husville og heimløse: Å ta bolig i seg selv. Gå inn i mørket og pusse sotet av lampen. Slik at mennesker på veiene kan skimte lys i dine bebodde øyne.